

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 grudnia 2022 r.

Sąd Rejonowy Poznań Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu Wydział VI Karny

w składzie :

Przewodniczący: sędzia Robert Grześ

Protokolant: st. prot. sąd. Agnieszka Ćwiklińska

z udziałem Prokuratora Prokuratury Rejonowej Poznań-Wilda w Poznaniu – Ewy Zawadzkiej,

po rozpoznaniu na rozprawie, w dniu 25.10.2022r., 10.11.2022r., 01.12.2022r., 08.12.2022r.

sprawy karnej przeciwko:

P. P. /P./, s. M. i L. S., ur. (...) w I.,

oskarżonemu, o to że:

I. w dniu 25 lutego 2018r. w P. podstępem polegającym na podaniu D. Ł. (1) nieustalonej substancji, która wywołała u niej stan częściowej nieświadomości i całkowitej bezbronności doprowadził D. Ł. (1) do obcowania płciowego,

tj. o czyn z art. 197 § 1 kk

II. w dniu 25 lutego 2018r. w P. podstępem polegającym na podaniu K. S. (1) nieustalonej substancji, która wywołała u niej stan częściowej nieświadomości i całkowitej bezbronności doprowadził K. S. (1) do obcowania płciowego,

tj. o czyn z art. 197 § 1 kk ,

orzeka:

1. oskarżonego P. P. uznaje za winnego obu zarzucanych czynów, popełnionych w sposób i okolicznościach wyżej opisanych w pkt. I i II, tj. uznaje go za winnego dwukrotnego popełnienia przestępstwa określonego w art. 197 § 1 kk, a ponadto przyjmuje, że sprawca popełnił oba czyny, w krótkich odstępach czasu, z wykorzystaniem takiej samej sposobności, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i za to na podstawie art. 197 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk, skazuje na karę pozbawienia wolności w wymiarze 4 (cztery) lat i 6 (sześć) miesięcy, przy czym na podstawie art. 63 § 1 kk, na poczet kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres tymczasowego aresztowania, w tym zatrzymania w sprawie, od 1 lutego 2022 roku godz. 12:30, przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności, równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności i w tym tylko zakresie karę pozbawienia wolności uznaje za wykonaną;

2. na podstawie art. 41a § 2 i 4 kk w zw. z art. 43 § 1 kk, orzeka wobec oskarżonego zakaz kontaktowania się w jakikolwiek sposób z pokrzywdzonymi D. Ł. (1) i K. S. (1) i zbliżania się do każdej z nich na odległość mniejszą niż 50 (pięćdziesiąt) metrów, przez okres 5 (pięć) lat;

3. na podstawie art. 46 § 2 kk, orzeka od oskarżonego P. P. na rzecz pokrzywdzonych D. Ł. (1) i K. S. (1) nawiązki w wysokości po 20.000 (dwadzieścia tysięcy) złotych;

a ponadto:

4. na podstawie art. 626 § 1 kpk i art. 627 kpk oraz art. 2 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o płatych w sprawach karnych (Dz.U. Nr 27, poz. 152) (tj. z dnia 8 sierpnia 1983 r. (Dz.U. Nr 49, poz. 223) oraz § 1 i 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym (Dz.U. Nr 108, poz. 1026) tj. z dnia 22 marca 2013 r. (Dz.U. z 2013 r. poz. 663), zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w całości w wysokości 284,34 (dwieście osiemdziesiąt cztery 34/100) złotych oraz opłatę w wysokości 400 (czteryście) złotych.

/-/ sędzia Robert Grześ

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	VI K 164/22	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany,	

		jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	P. P.	<p>1. W dniu 25 lutego 2018r. w P. podstępem polegającym na podaniu D. Ł. (1) nieustalonej substancji, która wywołała u niej stan częściowej nieświadomości i całkowitej bezbronności doprowadził D. Ł. (1) do obcowania płciowego, tj. czyn z art. 197 § 1 k.k.</p> <p>2. W dniu 25 lutego 2018r. w P. podstępem polegającym na podaniu K. S. (1) nieustalonej substancji, która wywołała u niej stan częściowej nieświadomości i całkowitej bezbronności doprowadził K. S. (1) do obcowania płciowego, tj. czyn z art. 197 § 1 k.k.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>Pokrzywdzona D. Ł. (1) poznała oskarżonego P. P., kiedy miała 19 lat. D. Ł. (1) i P. P. często wspólnie imprezowali, D. Ł. (1) znała także dziewczynę oskarżonego. Pokrzywdzona D. Ł. (1) wiedziała, że oskarżony zajmuje się sprzedażą narkotyków.</p> <p>W nocy z 24 na 25 lutego 2018r. pokrzywdzone D. Ł. (1) i K. S. (1) wspólnie udały się do miasta, by imprezować. Pokrzywdzone spotkały</p>	Zeznania D. Ł. (1)	k. 452 w zw. z k. 2-4 akt VI Kp 154/21 i k. 321-323 akt głównych	

się tego wieczora z oskarżonym, który pracował w klubie (...) w P. i wówczas zakupiły od niego narkotyki. Oskarżony widział wtedy, że pokrzywdzone są już w stanie po użyciu środków odurzających. Po kupieniu od oskarżonego narkotyków, pokrzywdzone dalej imprezowały same.

Okolo godz. 07:00 w dniu 25 lutego 2018r. P. P. napisał do D. Ł. (1) wiadomość z pytaniem co pokrzywdzone robią. D. Ł. (1) odpisała oskarżonemu okolo godz. 09:00, że są w domu, na co oskarżony odpisał, że jest na "afterze" u siebie w mieszkaniu i zaprosił pokrzywdzone.

Pokrzywdzone myślały, że razem z oskarżonym w jego mieszkaniu są też inne osoby, jednak po przybyciu na miejsce okazało się, że P. P. jest sam. Mimo tego postanowiły wejść, ponieważ znały oskarżonego (D. Ł. (1) znała go od kilku lat, wcześniej także bywała w jego mieszkaniu), nie miały wobec niego żadnych obaw i nie czuły zagrożenia.

Oskarżony siedział na kanapie, słuchając muzyki, a pokrzywdzone zauważyły, że jest on w stanie po użyciu narkotyków - pokrzywdzone zapytały go

wówczas, czy również dla nich ma jakieś środki. D. Ł. (1) w przeszłości zażywała narkotyki zakupione od oskarżonego i zawsze czuła się po nich dobrze.

P. P. przygotował dla pokrzywdzonych substancję psychotropową w postaci proszku. Oskarżony przygotował dwie "kreski" narkotyku, po jednej dla każdej z pokrzywdzonych, celem wciągnięcia ich nosem. Przygotowane przez oskarżonego "kreski" były bardzo grube, wobec czego pokrzywdzone powzięły wątpliwości, czy mogą jednorazowo zażyć tak dużą dawkę narkotyku, jednak oskarżony zapewniał je, że jest to bezpieczne. Pokrzywdzone, ufając oskarżonemu, przyjęły przygotowany przez niego narkotyk. Wówczas wszyscy troje siedzieli na łóżku. W pierwszej chwili po zażyciu narkotyku D. Ł. (1) czuła się dobrze, jednak po chwili zaczęła tracić orientację wobec tego, co się dzieje. D. Ł. (1) zaczęła tracić władzę nad swoim ciałem i położyła się na łóżku. D. Ł. (1) czuła, że robi się "oddalona", jej oczy były zamknięte. Również K. S. (1) utraciła władzę nad swoim ciałem, częściowo tracąc też świadomość i także położyła się na łóżku. Oskarżony zaczął wówczas bawić się włosami K. S. (1) i chciał ją pocałować,

jednak ta nie chciała tego i przytuliła się do leżącej obok niej D. Ł. (1). K. S. (1) nie była wówczas w stanie już mówić. K. S. (1) była tego dnia ubrana w koszulkę, bluzę i sweter, jeansy i rajstopy. D. Ł. (1) miała na sobie jeansy i koszulkę.

Oskarżony następnie skierował się do D. Ł. (1), ściągając z niej ubranie i zaczynając ją dotykać. D. Ł. (1) była zdenerwowana i nie mogła się poruszyć. Oskarżony następnie zaczął całować D. Ł. (1) w usta, dotykał ręką jej pochwy oraz piersi, a także całe jej ciało i wkładał palce do jej pochwy. D. Ł. (1) traciła częściowo świadomość, a kiedy ponownie zorientowała się co się dzieje, była naga, a oskarżony znajdował się nad nią, był rozebrany i D. Ł. (1) czuła między swoimi nogami jego członka, a oskarżony wykonywał posuwiste ruchy, jednak nie wprowadził go jeszcze do pochwy D. Ł. (1). D. Ł. (1) nie mogła nic powiedzieć, zaprotestować z uwagi na stan, w którym się znajdowała. Utraciła także władzę nad swoim ciałem i nie mogła uciec oskarżonemu, jednak w pewnej chwili udało jej się przewrócić na bok, co zapobiegło penetracji. D. Ł. (1) zaczęła stopniowo odzyskiwać władzę nad swoim ciałem i ześlizgnęła się z łóżka, po czym

na czworakach doczołgała się do kuchni. Mieszkanie oskarżonego składało się z pokoju z aneksem kuchennym, wobec czego D. Ł. (1) nadal widziała z kuchni, co dzieje się na łóżku.

Oskarżony rozebrał wówczas bezwładną i odurzoną narkotykami K. S. (1) i wbrew jej woli odbył z nią stosunek płciowy z pełną penetracją. K. S. (1) nie była w stanie zaprotestować słownie, czy niewerbalnie, ponieważ całkowicie została wyłączona motoryka jej ciała. Pokrzywdzona traciła także świadomość. Oskarżony cały czas dotykał K. S. (1). Siedząca w kuchni D. Ł. (1) widziała, jak oskarżony odbywa stosunek płciowy z K. S. (1). D. Ł. (1) pisała wówczas na telefonie wiadomość do swojego ówczesnego partnera, czy może przyjść do niego przenocować. D. Ł. (1) chciała opuścić mieszkanie, ale nie chciała zostawić K. S. (1) samej, a nie wiedząc, że stosunek odbywa się bez zgody K. S. (1) i będąc samą wciąż w szoku i spowolnioną przez przyjęty narkotyk, nie zareagowała, tylko czekała aż P. P. skończy.

K. S. (1) pamiętała jedynie prześliski tego co się działo, zaś gdy odzyskała świadomość obudziła się naga koło oskarżonego, który skończył z nią

wspólżyć. Kiedy K. S. (1) odzyskała władzę nad swoim ciałem, wstała z łóżka i zorientowała się do czego doszło. K. S. (1) zaczęła zbierać swoje ubrania, szukać swoich dokumentów, była przerażona i czuła panikę. Następnie podeszła do D. Ł. (1) i zapaliła papierosa, a oskarżony powiedział wówczas do pokrzywdzonych, że "szkoda, że zeszmacił je w swoim małżeńskim łóżu".

K. S. (1) i D. Ł. (1) były zszokowane tym, co im się przytrafiło. Obie pokrzywdzone chciały jak najszybciej pojechać do domu, wobec czego zamówiły taksówkę. Razem z pokrzywdzonymi mieszkanie opuścił P. P., który wsiadł do tej samej taksówki, co pokrzywdzone i wysiadł po drodze. Następnie D. Ł. pojechała do mieszkania swojego ówczesnego partnera, a K. S. (1) do koleżanki, u której wówczas się zatrzymała.

Pokrzywdzone nie rozmawiały ze sobą o zaistniałej sytuacji, jedynie obie potwierdziły, że nigdy już nie chcą znaleźć się w podobnych okolicznościach. Każda z nich na swój sposób radziła sobie z przeżytą traumą. K. S. (1), żeby zapomnieć o gwałcie, kontynuowała chodzenie na imprezy, jednakże natrafiła na

nich na oskarżonego. Po zgwałceniu K. S. (1) miewała ataki paniki, dopadła ją depresja, zdystansowała się emocjonalnie i straciła zaufanie do ludzi. Musiała także uczęszczać na terapię.

Sam P. P. również starał się, aby zdarzenie z dnia 25 lutego 2018r. nie rozpowszechniło się, nie chcąc, by informacja o tym dotarła do jego partnerki.

Oskarżony w późniejszym czasie w sposób agresywny zachowywał się wobec D. Ł. (1) poprzez rozpowszechnianie plotek, że "jest kurwą", czy obwinianie jej o stratę pracy - co było nieprawdą, bowiem D. Ł. (1) dowiedziała się u jego pracodawcy, czy faktycznie była przyczyną utraty pracy przez oskarżonego.

Ani K. S. (1), ani D. Ł. (1) nie zgłosiły zdarzenia organom ścigania. Związane to było z wyrzutami sumienia, wstydem i poczuciem winy, a także próbą zapomnienia o gwałcie.

Po zdarzeniu pokrzywdzone kupowały jeszcze u oskarżonego narkotyki. Na prośbę D. Ł. (1), K. S. (1) udała się do oskarżonego, by odebrać od niego narkotyki. K. S. (1) chciała wówczas także skonfrontować się z oskarżonym i po

przybyciu na miejsce i odebraniu od niego przesyłki, zorientowała się, że nie chce go więcej widzieć. K. S. (1) czuła przed P. P. strach.

Z czasem D. Ł. (1) dowiedziała się o innych ofiarach seksualnych P. P., m.in. o A. Z.. Podobnie jak pokrzywdzone, miała ona zostać zgwałcona przez oskarżonego po uprzednim podaniu jej przez P. P. narkotyków. Znajoma D. Ł. (1), K. W., po dowiedzeniu się o zdarzeniu chciała w jakikolwiek sposób sprawę nagłośnić, opisując zaistniałe zdarzenie za pomocą mediów społecznościowych.

Wówczas nawiązała się dyskusja internetowa między K. W., P. P. a D. Ł. (1). P. P. zaprzeczał wszystkim kierowanym pod jego adresem oskarżeniom o gwałty, wobec czego D. Ł. (1) zdobyła się na odwagę i opisała w odrębnym poście na portalu internetowym F., co wydarzyło się w dniu 25 lutego 2018r. Pokrzywdzona otrzymała kilkaset wspierających wiadomości pod postem od innych użytkowników.

Po docieraniu do pokrzywdzonych informacji o innych ofiarach gwałtów P. P., które to sytuacje przypominały zdarzenie z dnia 25 lutego 2018r., D. Ł. (1) i K.

S. (1) podjęły decyzję o złożeniu zawiadomień o popełnionych przez oskarżonego przestępstwach.			
Zeznania K. S. (1)	k. 508 w zw. z k. 2-3 akt VI Kp 152/21 oraz k. 324-327 akt głównych		
<p>Zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa;</p> <p>dokumenty postępowania Prokuratury Rejonowej w Gorzowie Wlkp. sygn. akt PR 3Ds.120.2020;</p> <p>wydruki korespondencji;</p> <p>wydruk posta oskarżonego odnoszącego się do zarzutów;</p> <p>wydruk posta D. Ł. wraz z komentarzami;</p> <p>odpis wyroku Sądu Rejonowego w Gorzowie Wlkp. z dnia 15.06.2022r., sygn. akt II K 836/21 i wyroku Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. z dnia 11.10.2022r., sygn. akt IV Ka 450/22;</p> <p>karta karna;</p> <p>opinia o skazanym</p>	<p>k. 1-2, 85-87;</p> <p>k. 12-28;</p> <p>k. 31-39, 70;</p> <p>k. 42-43;</p> <p>k. 61-69;</p> <p>k. 342, 443-444;</p> <p>k. 499-500;</p> <p>k. 438-439</p>		
<p>Opinia psychologiczna z dnia 28.07.2021r. dotycząca D. Ł.;</p> <p>Opinia psychologiczna z dnia 28.07.2021r. dotycząca K. S.</p>	<p>k. 74-75;</p> <p>k. 142-143</p>		

1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCena DOWOdów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	Zeznania D. Ł. (1)	Sąd uznał za wiarygodne zeznania D. Ł. (1). Są one spójne, logiczne i jasne. W trakcie prowadzonego postępowania podczas przesłuchania z dokładnością opisywała to, co zapamiętała dnia 25 lutego 2018r., w szczególności zachowanie i słowa oskarżonego. Ponadto na podstawie opinii biegłego psychologa z dnia 28.07.2022r. sporządzonej na okoliczność analizy wiarygodności zeznań D. Ł. (1), ustalono, że zeznania złożone przez pokrzywdzoną spełniają	

		<p>kryteria psychologicznej wiarygodności.</p> <p>Zachowanie D. Ł. (1), jak również treści ujawniane przez nią podczas składania zeznań wskazywały, że doświadczyła ona przemocy o charakterze seksualnym.</p> <p>Pokrzywdzona przedstawiła wszystkie zapamiętane przez nią okoliczności z dnia 25 lutego 2018r. Nadto wskazać należy, że jej zeznania korelowały z relacją przedstawioną przez K. S. (1) oraz zostały potwierdzone przez wiadomości wymieniane między pokrzywdzoną D. Ł. (1) a P. P., jak też posty w mediach społecznościowych zamieszczane przez pokrzywdzoną i oskarżonego.</p>	
<p>Zeznania K. S. (1)</p>	<p>Na wiarę zasługiwały również zeznania K. S. (1). Są one spójne, logiczne i jasne. Podczas przesłuchania z dokładnością opisywała to, co zapamiętała z dnia 25 lutego 2018r., w szczególności zachowanie oskarżonego przed popełnieniem czynu, jak i po jego popełnieniu, ze szczególnym uwzględnieniem słów oskarżonego, które są zgodne z zeznaniami D. Ł. (1). Podkreślić należy,</p>		

	<p>że zeznania K. S. (1) były zgodne z relacją przedstawioną przez D. Ł. (1). Dodatkowo Sąd ocenił wiarygodność zeznań K. S. (1) w oparciu o opinię psychologiczną z dnia 28.07.2021r. sporządzoną na okoliczność analizy wiarygodności jej zeznań, z której wynikało, że spełniają one kryteria psychologicznej wiarygodności, a zachowanie pokrzywdzonej podczas jej przesłuchania, jak również treści ujawniane przez nią wskazują, iż doświadczyła ona przemocy o charakterze seksualnym.</p>	
<p>Opinia psychologiczna z dnia 28.07.2021r. dotycząca D. Ł.;</p> <p>Opinia psychologiczna z dnia 28.07.2021r. dotycząca K. S.</p>	<p>Opinie te zostały sporządzone w sposób fachowy i rzetelny, przez osobę dysponującą specjalistyczną wiedzą i doświadczeniem zawodowym, a zawarte w nich wywody są jasne, pełne i nie zawierają błędów logicznych. Sąd z urzędu nie miał żadnych zastrzeżeń do treści opinii, gdyż były one jasne i pełne, zastrzeżeń do niej nie zgłaszały także strony. Tym samym opinie stanowiły pełnowartościowy materiał dowodowy, na podstawie którego Sąd mógł czynić ustalenia faktyczne.</p>	
<p>Zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa; dokumenty postępowania</p>	<p>Dokumenty zebrane w sprawie Sąd ocenił jako wiarygodne i w</p>	

<p>Prokuratury Rejonowej w Gorzowie Wlkp. sygn. akt PR 3Ds.120.2020; wydruki korespondencji; wydruk posta oskarżonego odnoszącego się do zarzutów; wydruk posta D. Ł. wraz z komentarzami; odpis wyroku Sądu Rejonowego w Gorzowie Wlkp. z dnia 15.06.2022r., sygn. akt II K 836/21 i wyroku Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. z dnia 11.10.2022r., sygn. akt IV Ka 450/22; karta karna; opinia o skazanym</p>	<p>pełni przydatne dla rozstrzygnięcia. Zostały one sporządzone przez uprawnione do tego podmioty, w przepisanej formie, strony nie kwestionowały ich prawdziwości, a Sąd nie miał podstaw, by czynić to z urzędu.</p>		
<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
	<p>Wyjaśnienia oskarżonego P. P.</p>	<p>Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego. W trakcie postępowania przygotowawczego oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. W czasie składanych wyjaśnień zaprzeczał zdarzeniom jakie miały mieć miejsce w dniu 25 lutego 2018r. Uważał, iż jest ofiarą zмовы, zaś samą pokrzywdzoną D. Ł. (1) ocenił, jako osobę cieszącą się złą reputacją. Zdaniem Sądu</p>	

wyjaśnienia P. P. stanowią jedynie jego linię obrony, mającą pomóc mu uniknąć odpowiedzialności karnej za popełnione czyny.

Wyjaśnieniom oskarżonego przeczą zebrane w tej sprawie dowody w postaci zeznań pokrzywdzonych oraz materiały przesłane przez Sąd Rejonowy w Gorzowie Wielkopolskim, II Wydział Karny, oraz prawomocny wyrok z dnia 15 czerwca 2022r., sygn. akt II K 836/21, wydany przez ten Sąd, którym skazano P. P. za czyn z art. 197 § 1 k.k. popełniony z 17 na 18 sierpnia 2019r. na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. W/w wyrok wskazuje bowiem, że pokrzywdzone nie były jedynymi ofiarami działania oskarżonego, który ponownie dopuścił się gwałtu po uprzednim podaniu środków psychoaktywnych swojej ofierze.

W świetle wskazań doświadczenia życiowego, wiedzy i zasad prawidłowego rozumowania za nieprawdopodobne należało zatem uznać twierdzenia oskarżonego. Oskarżony znał pokrzywdzone. Z tego względu, jak wynika z zeznań pokrzywdzonych, nie podejrzewały one u niego żadnych złych intencji, gdyż wcześniej zachowywał się w stosunku do nich

		<p>normalnie, odbierały go jako osobę pozytywną. Zachowanie oskarżonego bezpośrednio po zdarzeniu, jak i później również dalece odbiega od kreowanego przez niego swojego obrazu, jako ofiary zмовы. Oskarżony po zdarzeniu, do jakiego doszło w dniu 25 lutego 2018r. zachowywał się jakby nic się nie stało. Co więcej, jego słowa zapamiętane przez obie pokrzywdzone, a następnie agresja słowna kierowana pod adresem D. Ł. (1) świadczą, iż dotychczas P. P. czuł się bezkarny. Nadto oskarżony dążył do wyciszenia sprawy poprzez zrzucenie winy na narkotyki i pokrzywdzone. W przeciwieństwie do twierdzeń oskarżonego, zeznania pokrzywdzonych co do przebiegu zdarzenia są wiarygodne i znajdują potwierdzenie w zebranych w sprawie dowodach w postaci licznych wiadomości pomiędzy oskarżonym a D. Ł. (1) i postach na portalu F..</p>	
<p>3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>			
	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Oskarżony</p>	
<p>#</p>	<p>3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia</p>	<p>art. 197 § 1 k.k. (pkt 1)</p>	<p>P. P.</p>

	postępowania zgodna z zarzutem	
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej		
<p>Przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, że oskarżony dopuścił się popełnienia obu zarzucanych mu czynów.</p> <p>Oskarżony miał możliwość faktycznego sterowania swoim postępowaniem podczas dokonania obu czynów i miał także możliwość podjęcia decyzji zgodnego z prawem zachowania – tj. powstrzymania się od obcowania płciowego z pokrzywdzonymi wbrew ich woli. Tymczasem oskarżony, mimo wcześniejszego sprzeciwu ze strony pokrzywdzonych, działał w zamiarze bezpośrednim, chcąc popełnić przypisane mu czyny zabronione. Sąd wziął przy tym pod uwagę, że działania oskarżonego były w pełni zaplanowane. Pokrzywdzone przysły do mieszkania oskarżonego na jego zaproszenie i weszły do środka mimo tego, że oskarżony był w mieszkaniu sam. Nie miały one jednak podstaw do tego, by czuć strach, obawy, czy podejrzewać oskarżonego o planowanie najgorszego, ponieważ znały go już wcześniej, D. Ł. (1) przy</p>		

tym przez okres kilku lat i nigdy ze strony oskarżonego nie pojawiły się pod ich adresem żadne nieprawidłowe zachowania.

Pokrzywdzone postrzegały oskarżonego jako osobę pozytywną. P. P. natomiast wiedział o zaufaniu, jakim jest darzony przez pokrzywdzone. Oskarżony i pokrzywdzone uprzednio wspólnie bywali na różnych imprezach, a nigdy dotąd D. Ł. (1) i K. S. (1) nie miały podstaw, żeby odczuwać przy jego osobie jakikolwiek niepokój. Oskarżony wykorzystał także to, że pokrzywdzone już w przeszłości kupowały od niego narkotyki i nie czuły się po tych środkach źle. Wiedząc także, że oskarżony zajmuje się sprzedażą środków psychoaktywnych, niejako ufały mu, że ma w tym zakresie wiedzę i nie podałyby im czegoś, co mogłoby negatywnie wpłynąć na ich stan zdrowia, czy psychikę. Oskarżony faktycznie wiedzę w kwestii dawkowania narkotyków posiadał i miał pełną świadomość, że podane pokrzywdzonym przez niego w dniu 25 lutego 2018r. dawki substancji psychoaktywnej są o wiele za duże - jednak mimo pytań w tym zakresie i wątpliwości pokrzywdzonych, zapewniał je, że przygotowane przez niego dawki są całkowicie

bezpieczne. P. P. działał w sposób metodyczny, z góry zaplanowany, wiedząc, że dawki te doprowadzą pokrzywdzone do stanu bezbronności, który on następnie wykorzysta. Po zażyciu narkotyków przez pokrzywdzone, gdy substancja ta nie działała jeszcze w pełni na ich organizmy, oskarżony już podjął działania mające na celu wykorzystanie pokrzywdzonych, bowiem rozpoczął on od dotykania ciał pokrzywdzonych i całowania ich w usta. Pokrzywdzone już wtedy wyrażały sprzeciw działaniom oskarżonego - na tyle na ile jeszcze pozwalało im odurzone ciało. Niewątpliwie działanie oskarżonego było podstępne.

Zażyte przez D. Ł. (1) i K. S. (1) narkotyki doprowadziły do wywołania u pokrzywdzonych stanu częściowej nieświadomości i całkowitej bezbronności. Pokrzywdzone całkowicie utraciły władzę nad własnymi ciałami, nie mogąc wykonywać ruchów i wypowiadać słów, tym samym nie mogąc przeciwstawić się zachowaniom oskarżonego. Także ich świadomość została częściowo zaburzona. P. P. w pierwszej chwili próbował wykorzystać K. S. (1), jednak, gdy

ta jeszcze resztkami sił odsunęła się od niego, zwrócił się on do D. Ł. (1), którą rozebrał wbrew jej woli i dotykał rękoma - po piersiach, wkładając jej palce do pochwy oraz po całym ciele. Pokrzywdzona była tego świadoma, jednak nie mogła w żaden sposób zaprotestować, gdyż utraciła całkowicie władzę nad swoim ciałem. D. Ł. (1) na zmianę traciła i odzyskiwała przytomność, jednak była świadoma tego, co się dzieje. Pokrzywdzona widziała i czuła, jak P. P. znajduje się nad nią, jest nagi, a między nogami czuła jego członka, w czasie gdy oskarżony wykonywał posuwiste ruchy. Nie doszło wówczas jeszcze do penetracji, zaś pokrzywdzona zapobiegła jej w kolejnej chwili, gdy zdołała wykonać ruch, dzięki któremu wymknęła się oskarżonemu, ześlizgnęła z łóżka i na czworakach, wciąż będąc w szoku, przemieściła się do kuchni.

W tym miejscu należy wskazać, że w doktrynie przez obcowanie płciowe, o którym mowa w art. 197 § 1 k.k., rozumie się nie tylko akt spółkowania, lecz także jego surogaty. Chodzi o stosunki analogiczne do spółkowania, prowadzące (lub mogące prowadzić) do zaspokojenia popędu płciowego; w szczególności w grę

wchodzą stosunki oralne i analne (Warylewski, Przepisy przeciwko, s. 52; Warylewski [w:] System, t. 10, s. 700). W wyroku z dnia 24 sierpnia 2011r., sygn. akt II AKa 154/11, Sąd Apelacyjny w Lublinie wskazał, że: "dla przyjęcia dokonania przestępstwa zgwałcenia nieodzowne jest rozpoczęcie (podjęcie) przez sprawcę czynności obcowania płciowego, co przecież nastąpiło z chwilą, gdy oskarżony po ściągnięciu z pokrzywdzonej spodni i bielizny i po obnażeniu się dotykał jej piersi i narządów rodnych, całował je wkładając palce do pochwy, a to że nie mógł w pełni swojego zamiaru zrealizować z powodu braku wzwodu, nie ma dla przyjęcia kwalifikacji z art. 197 § 1 k.k. żadnego znaczenia. Jeśli oskarżony rozpoczął obcowanie płciowe, to jego zachowanie wyczerpywało znamiona przestępstwa z art. 197 § 1 k.k. w postaci dokonania niezależnie od tego, że nie zrealizował zamiaru odbycia stosunku płciowego poprzez immisio penis". W wyroku tym Sąd podkreślił także, że: "w sytuacji, w której sprawcy chcąc zaspokoić swój popęd płciowy wkładają ręce do narządów rodnych kobiety, penetrując je, a nie dotykają jedynie zewnętrznie tego narządu, realizują zamiar

<<obcowania
płciowego>> w
rozumieniu przepisu art.
197 § 1 k.k., a nie <<innej
czynności seksualnej>>, o
jakiej mowa w § 2 tegoż
artykułu".

Nadto Sąd Najwyższy
w postanowieniu z dnia
11 maja 2022r., sygn.
akt V KK 147/22,
wskazał jednoznacznie,
iż: "wkładanie placów
do pochwy oraz
penetrowanie członkiem
warg sromowych
pokrzywdzonej stanowi
obcowanie płciowe".

Mając na uwadze
powyższe, Sąd nie miał
w niniejszej sprawie
wątpliwości, że P.
P. dokonał przestępstwa
zwałczenia na szkodę D.
Ł. (1), bowiem rozpoczął
(podjął) czynności
obcowania płciowego
z pokrzywdzoną, co
w niniejszej sprawie
nastąpiło z chwilą, gdy
oskarżony po ściągnięciu
z D. Ł. (1) spodni i
bluzki i po obnażeniu się
całował ją, dotykał jej
piersi i narządów rodnych,
wkładając palce do jej
pochwy.

Po tym, jak D. Ł.
(1) zdołała wyrwać się
oskarżonemu, skierował
on swoje działania wobec
K. S. (1), która z
uwagi na stan częściowej
nieświadomości i
całkowitej bezbronności
wywołany podanymi jej
wcześniej przez

oskarżonego środkami odurzającymi, nie była w stanie wyrwać się mu. Oskarżony wykorzystał stan pokrzywdzonej i odbył z nią stosunek płciowy z pełną penetracją. Świadkiem tej sytuacji była D. Ł. (1), która znajdując się w kuchni, a z uwagi na układ mieszkania - w de facto tym samym pomieszczeniu, widziała łóżko, na którym P. P. współżył z K. S. (1). D. Ł. (1) nie zareagowała wówczas na tę sytuację, bowiem nie miała wiedzy, że stosunek płciowy odbywa się bez zgody K. S. (1), a dodatkowo wciąż była w szoku spowodowanym tym, iż sama została przed chwilą zgwałcona przez oskarżonego.

Pokrzywdzone bardzo przeżyły to, co je spotkało. Nigdy razem o tym nie rozmawiały, każda na swój sposób próbowała poradzić sobie z traumą wywołaną zdarzeniem z dnia 25 lutego 2018r., nosząc w sobie wyrzuty sumienia, wstyd i żal. D. Ł. (1) i K. S. (1) wcześniej nie podejrzewały, że oskarżony byłby zdolny do takich czynów, gdyż go znały. Nie wiedziały do czego je zaprowadzi spotkanie z oskarżonym. W celu zapomnienia o zdarzeniu pokrzywdzone nie zgłosiły go na Policję, decydując się na ten krok dopiero kilka lat później i to po uzyskaniu

informacji, że nie są jedynymi ofiarami P. P..

Mając na uwadze wyżej wskazane okoliczności, Sąd uznał, że oskarżony, wykorzystując zaufanie pokrzywdzonych do jego osoby, podstępem polegającym na podaniu pokrzywdzonym nieustalonej substancji, która wywołała u nich stan częściowej nieświadomości i całkowitej bezbronności doprowadził je do obcowania płciowego.

Jednocześnie Sąd przyjął, że oskarżony popełnił oba czyny w krótkich odstępach czasu, z wykorzystaniem takiej samej sposobności, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw, tj. w warunkach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 k.k.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
P. P.	1	I i II	Okoliczności obciążające: - skutki zgwałcenia, z jakimi musiały i dotąd muszą radzić sobie pokrzywdzone w postaci traury, szkód emocjonalnych i psychicznych,

- działanie na szkodę swoich znajomych,

- powtarzalność jego działania,

- wykorzystanie zaufania pokrzywdzonych,

- obarczenie winą za zaistniałe zdarzenie pokrzywdzonych i jego negatywne zachowanie wobec nich po dniu 25 lutego 2018r.

Wprawdzie w dacie popełnienia obu czynów oskarżony był osobą niekaraną, jednakże okoliczność ta nie była dla Sądu okolicznością łagodzącą, a to z uwagi na wysoką społeczną szkodliwość czynów przypisanych oskarżonemu oraz tego, że jak się okazało – po dniu 25 lutego 2018r. dopuścił się on ponownie popełnienia tożsamego czynu na szkodę innej pokrzywdzonej.

Orzekając o karze, Sąd kierował się dyrektywami z art. 53 § 1 i 2 k.k. Oceniając stopień społecznej szkodliwości czynów przypisanych oskarżonemu, Sąd miał na uwadze, iż swoim zachowaniem naruszył on istotne dobro prawne w postaci wolności seksualnej. Oskarżony dopuścił się przestępstw na szkodę swoich znajomych, wykorzystując

zaufanie, którym darzyły jego osobę.

Czyny oskarżonego cechował wysoki stopień społecznej szkodliwości, biorąc pod uwagę okoliczności w jakich doszło do zgwałcenia pokrzywdzonych. Ocenie należy poddać również zachowanie P. P. bezpośrednio po dokonaniu czynu zabronionego, jak i do chwili jego zatrzymania w postępowaniu przygotowawczym.

Oskarżony nie wyraził skruchy, wręcz przeciwnie tuż po zgwałceniu zachowywał się normalnie i całą sytuację podsumował wulgarnymi słowami o „zeszmaceniu pokrzywdzonych w jego małżeńskim łóżu”. Uciekał od odpowiedzialności, zrzucając winę na narkotyki oraz pokrzywdzone. W stosunku do D. Ł. (1) zachowywał się agresywnie, rozpowszechniając wśród ich wspólnych znajomych plotki o tym, że ta "jest kurwą" oraz obwiniając ją za utratę pracy. Ważniejsze dla oskarżonego były interesy i życie zawodowe.

W trakcie postępowania przygotowawczego oskarżony kreował się na ofiarę zmyślenia pokrzywdzonych. Także sposób życia oskarżonego przed dokonaniem czynu

zabronionego, tj. zajmowanie się handlem narkotykami, jednoznacznie wskazuje, że oskarżony jest osobą wysoce zdemoralizowaną i nie można w jego przypadku postawić pozytywnej prognozy kryminologicznej.

Uwadze Sądu nie uszło także to, z jakimi długofalowymi skutkami muszą żyć pokrzywdzone, które nie potrafiły zaakceptować tego, co się wydarzyło i musiały same radzić sobie z wyrzutami sumienia, żalem i wstydem. Z tego powodu przez długi czas nikomu nie zwierzały się z tego, co zaszło w dniu 25 lutego 2018r., próbując zapomnieć o tym traumatycznym, przykrym i krzywdzącym je zdarzeniu. Konsekwencje działania oskarżonego wpłynęły na całe ich życie, pozostawiając po sobie szkody emocjonalne i psychiczne.

Powyższe wskazuje, że społeczna szkodliwość czynów P. P. i jego wina były znaczne, co Sąd miał na uwadze, wymierzając mu za oba czyny karę 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, uznając ją za adekwatną do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynów oskarżonego.

W ocenie Sądu kara pozbawienia wolności

			<p>orzeczona w w/w wymiarze spełni cele wychowawcze i zapobiegawcze oraz cele kary w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa i jest karą adekwatną do popełnionego czynu. Oskarżony swoją postawą wykazał, że jest zagrożeniem dla innych osób, w dodatku ufających mu i nie podejrzewających go o złe intencje, co przemawia za koniecznością wyizolowania go ze społeczeństwa na okres kilku lat, w czasie których powinien przemyśleć swoje dotychczasowe życie i zrozumieć nieodwracalne skutki swoich działań.</p> <p>Nadto Sąd na poczet kary pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu okres tymczasowego aresztowania, w tym zatrzymania w sprawie, od dnia 1 lutego 2022r. godz. 12:30, przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności i w tym tylko zakresie karę pozbawienia wolności uznaje za wykonaną.</p>
	2	I i II	<p>Sąd orzekł wobec oskarżonego zakaz kontaktowania się w jakikolwiek sposób z pokrzywdzonymi D. Ł. (1) i K. S. (1) i zbliżania się do każdej z nich na odległość</p>

			<p>mniejszą niż 50 metrów, przez okres 5 lat.</p> <p>Jak wykazało niniejsze postępowanie, pokrzywdzone po zdarzeniu z dnia 25 lutego 2018r. czuły obawy przed oskarżonym, a jakiegokolwiek spotkanie z nim, czy choćby kontakt przez media społecznościowe, wiązały się z powrotem traumatycznych dla nich wspomnień. W celu zapewnienia pokrzywdzonym poczucia bezpieczeństwa i komfortu psychicznego, niezbędnych do leczenia traumy wywołanej zdarzeniem z dnia 25 lutego 2018r., koniecznym było orzeczenie w/w zakazów.</p>
	3	I i II	<p>Sąd orzekł od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonych D. Ł. (1) i K. S. (1) nawiazki w wysokości po 20.000 zł.</p> <p>Czyny oskarżonego wywołały nieodwracalne skutki w życiu każdej z pokrzywdzonych w postaci traumy i przede wszystkim szkód emocjonalnych i psychicznych. Są to skutki, których nie da się naprawić jakimikolwiek środkami pieniężnymi, jednak oskarżony winien ponieść konsekwencje swoich czynów także w zakresie kompensacji powstałych w wyniku jego działania szkód - co może nastąpić wyłącznie poprzez zapłatę na rzecz</p>

			każdej z pokrzywdzonych w/w kwot.
5. Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
7. Koszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
4	Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w całości w wysokości 284,34 zł oraz wymierzył mu opłatę w wysokości 400 zł. Sąd nie znalazł podstaw, by zwolnić oskarżonego od obowiązku ponoszenia w/w kosztów. Oskarżony		

	<p>przed osadzeniem w Areszcie Śledczym prowadził własną działalność gospodarczą i uzyskiwał dochód, wobec czego winien posiadać środki konieczne do uiszczenia przedmiotowych kosztów, które związane są z prowadzeniem postępowania z uwagi na popełnienie przez niego karygodnych czynów.</p>
7. Podpis	
/-/ Sędzia Robert Grześ	